

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Ing. P. F. K.**, bytem P. 6, O., zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, sídlem Dominikánské nám. 2, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2016, č.j. MMB/0460534/2016, sp.zn. 3220/OVV/ MMB/0419465/2016/3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 24.11.2016, č.j. MMB/0460534/2016, sp.zn. 3220/OVV/MMB/0419465/2016/3, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ze dne 12.9.2016, č.j. MCBS/2016/0145491/ŠIME, **se zrušuje**.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 21 548 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Ladislava Barty, advokáta sídlem Purkyňova 6, Ostrava.

IV. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou u zdejšího soudu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2016, č.j. MMB/0460534/2016, sp.zn. 3220/OVV /MMB/0419465/2016/3, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed ze dne 12.9.2016, č.j. MCBS/2016/ 0145491/ŠIME.

I. Podstata věci

Úřad městské části města Brna, Brno-střed rozhodnutím ze dne 12.9.2016, č.j. MCBS/2016/0145491/ŠIME, podle § 5, § 49 a § 50 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o matrikách“), nevyhověl žádosti žalobce o odstranění vadného stavu, kterou posoudil jako žádost o opravu zápisu a dodatečný záznam v matriční knize narození svazek XX, ročník 1942, strana 339, poř. číslo 319 vedené Úřadem městské části města Brna, Brno-střed. Dospěl totiž k závěru, že žalobce neprohlásil v souladu s § 86 odst. 1 zákona o matrikách, že bude užívat dvě jména uvedená v knize narození.

Proti tomu podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Setrval totiž na závěru, že prohlášení je třeba učinit osobně před matričním úřadem (to dovozuje z dikce citovaného ustanovení).

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce je přesvědčen, že je napadené rozhodnutí nezákonné. Zdůrazňuje mj. to, že prostřednictvím svého zástupce opakovaně učinil prohlášení ve smyslu § 86 odst. 1 zákona o matrikách.

Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za souladná se zákonem, žalobu navrhuje zamítnout. I on na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudem byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Soud o žalobě rozhodoval přednostně v souladu s § 56 odst. 1 s.ř.s.; žalobce zdejšímu soudu avizoval závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci, jež zdejší soud neměl za nikterak zpochybněné, a stav vyřizování věcí podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.

V daném případě není sporu o to, že žalobce se narodil v roce 1942 a byla mu dána dvě jména (P. F.). Tak je má taky zapsána v knize narození.

Soud se ztotožňuje s výkladem právní úpravy užívání jména (jmen) v minulosti, tj. že do 2.7.1950 umožňovala právní úprava matrik zápis dvou jmen (na základě císařského patentu z roku 1784), od 3.7.1950 do 30.6.2001 zákon č. 55/1950 Sb., o užívání a změně jména a příjmení, umožňoval užívat toliko jméno jedno („Je-li zapsáno v matrice více jmen, platí v úředním styku zásadně jméno uvedené na prvním místě, pokud neplyne z matriky něco jiného.“) a poté od 1.7.2001 zákon o matrikách opět umožnil zápis a užívání dvou jmen.

Podle § 85 zákona o matrikách jestliže jsou v matriční knize zapsána k 31. prosinci 1949 dvě jména, nebo více jmen, platí v úředním styku jméno uvedené na prvním místě. Je-li však některé z nich označeno za hlavní, platí v úředním styku toto jméno.

Podle § 86 zákona o matrikách fyzická osoba, která má v matriční knize zapsána k 31. prosinci 1949 dvě jména, může před matričním úřadem prohlásit, že bude tato jména užívat. Má-li v této matriční knize zapsána více než dvě jména, může před matričním úřadem prohlásit, které jméno z těchto zapsaných jmen bude užívat jako druhé (odst. 1). Prohlášení se činí před matričním úřadem příslušným podle místa trvalého pobytu fyzické osoby, nebo matričním úřadem, v jehož knize narození jsou jména zapsána. Matriční úřad, v jehož knize narození nejsou zapsána jména, jichž se prohlášení týká, postoupí toto prohlášení do 3 pracovních dnů matričnímu úřadu, v jehož knize narození jsou jména zapsána. Toto prohlášení lze učinit pouze jednou a nelze je vzít zpět (odst. 2).

Z uvedeného je zřejmé, že zákon o matrikách opět umožnil osobám, které měly v matriční knize zapsána k 31.12.1949 dvě jména, obě tato jména užívat i v úředním styku. S ohledem na poměrně dlouhou dobu, kdy tato možnost právní úpravou dána nebyla, podmiňuje zákon užívání obou jmen prohlášením fyzické osoby, že bude obě jména užívat. Toto prohlášení je třeba učinit před matričním úřadem.

V daném případě ze spisu vyplynulo, že žalobce prostřednictvím svého zástupce v podání ze dne 7.7.2016 prohlásil, že dvě křestní jména P. F., která má zapsána v knize narození, „chce a bude“ užívat. Výslovně zde také odkázal na § 86 odst. 1 zákona o matrikách a uvedl, že si je vědom, že je toto prohlášení nevratné. Žalobce byl v daném případě zastoupen advokátem na základě generální plné moci ze dne 2.6.2016 (s ověřeným podpisem), kde bylo navíc výslovně uvedeno, že je advokát zmocněn i ke „sjednání nápravy vadného stavu spočívajícího v neuvedení dvou křestních jmen zmocnitele P. F. v křestním listu“.

Správní orgány však toto prohlášení nepovažovaly za prohlášení ve smyslu § 86 odst. 1 zákona o matrikách, neboť to je třeba podle jejich názoru učinit osobně před matričním úřadem. Tuto povinnost dovozují z dikce citovaného ustanovení.

Zdejší soud s nimi však nesouhlasí. Pouhá skutečnost, že zákon o matrikách v předmětném ustanovení uvádí, že prohlášení má učinit před matričním úřadem fyzická osoba, neznamena, že tak musí učinit osobně a nemůže tak učinit prostřednictvím zástupce. Soud je naopak toho názoru, že pokud by zákonodárce tento úkon v zastoupení nehodlal akceptovat, výslovně by to do zákona včlenil; např. uvedením, že je nezbytné prohlášení učinit osobně (tak jako je uvedeno např. v § 13a zákona o matrikách). Pokud se tak nestalo, nelze dospět k jinému závěru, než že prohlášení podle § 86 odst. 1 zákona o matrikách lze učinit i prostřednictvím zástupce; pro fyzické osoby totiž stále platí, že mohou činit vše, co není zakázáno.

Nelze souhlasit ani s tím, že by prohlášení muselo být učiněno přímo „osobně na úřadě“, což žalovaný zřejmě dovozuje ze slovního spojení „před úřadem“. Soud je naopak toho názoru, že takové prohlášení lze učinit i písemně, čemuž nasvědčuje poslední věta § 86 odst. 2 zákona o matrikách, která předpokládá neprodlené postoupení prohlášení příslušnému matričnímu úřadu. Soud má přitom za to, že není třeba užít ani předtištěného formuláře, neboť vyhláška č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon o matrikách, žádný vzor předmětného prohlášení neobsahuje.

Je tedy třeba uzavřít, že žalobce řádně podáním ze dne 7.7.2016 v souladu s § 86 odst. 1 zákona o matrikách prohlásil, že bude užívat dvě jména. Správní orgány přitom ze žalobcova jednání nemohly mít žádné pochyby o tom, že žalobce skutečně užívat obě svoje křestní jména hodlá.

Podle § 5 odst. 1 zákona o matrikách se do matriční knihy zapisuje a) matriční událost, b) rozhodnutí o prohlášení manželství za neplatné, nebo o tom, že manželství nevzniklo, rozvod manželství, zrušení partnerství, rozhodnutí o prohlášení, že partnerství nevzniklo nebo že je neplatné, údaje o osvojení, určení rodičovství, změně jména nebo příjmení a další skutečnosti, jimiž se mění a doplňují zápisy v matriční knize, (dále jen "matriční skutečnost"), je-li matriční událost zapsána v matriční knize vedené matričním úřadem (§ 1) nebo zvláštní matrikou (§ 3).

Podle § 5 odst. 2 zákona o matrikách se změny a opravy zápisů v matriční knize provádějí na základě veřejných listin nebo jiných listin, stanoví-li tak tento zákon. Podle § 49 zákona o matrikách se dodatečným záznamem rozumí zapsání některých matričních skutečností [§ 5 odst. 1 písm. b)] po uzavření zápisu (§ 51). Podle § 50 zákona o matrikách se opravou zápisu v matriční knize rozumí opravení chybných či nesprávných údajů v zápisu, dodatečném zápisu, nebo dodatečném záznamu v této knize.

V daném případě tedy žalobce řádně v souladu se zákonem o matrikách prohlásil, že bude užívat dvě jména. Na matričním úřadu pak bylo, aby tuto okolnost promítl do zápisu v knize narození. Pokud tak neučinil, postupoval nezákonně.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba je důvodná, a napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil soud i rozhodnutí prvostupňové, neboť je zatíženo stejnou nezákonností jako rozhodnutí žalovaného a žalovaný nemá jak tuto nezákonnost odstranit.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za čtyři úkony právní služby po 3100 Kč společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika a účast u jednání, tedy 13 600 Kč. Vzhledem k tomu, že původní zástupce žalobce byl plátcem DPH, byla částka za tři úkony učiněné tímto advokátem navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s.

Na cestovním dále náleží náhrada ve výši 2006 Kč za cestu z Ostravy do Brna a zpět na jednání soudu osobním automobilem s průměrnou spotřebou 6 l/100 km, ve vztahu k němuž předložil zástupce kopii osvědčení o registraci; z toho 630 Kč (6 : 100 x 344 km x 30,50) jako náhrada za spotřebovanou pohonnou hmotu a 1376 Kč (344 km x 4 Kč) jako základní náhrada. Dále žalobci náleží náhrada ztráty času jeho zástupce za 4 hodiny na cestě z Ostravy do Brna a zpět, tj. 800 Kč.

To vše podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3, § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), podle § 157 odst. 4 písm. b) a § 158 zákona č. 261/2006 Sb., zákoník práce, a vyhlášky č. 463/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za

používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad.

Pokud se žalobce domáhal přiznání náhrady nákladů i za cestu žalobce, který jel jiným automobilem než jeho zástupce, nepovažoval soud tento výdaj za účelně vynaložený. Soud má totiž za to, že pokud jsou zástupce i žalobce z téhož města, nic jim nebránilo cestovat na jednání soudu společně. Tím spíše v daném případě, kdy je sídlo zástupce a bydliště žalobce nejen v jednom městě, ale dokonce v téže ulici i domě.

Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 21 548 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6.4.2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu

